

FERIA VI

INFRA OCTAVAM ASCENSIONIS

AD VESPERAS

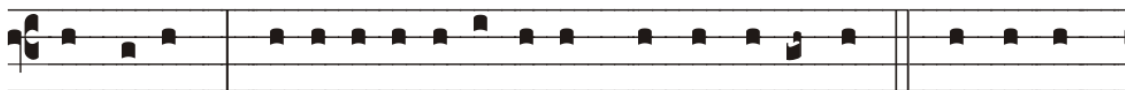

Schola Gregoriana Gedanensis

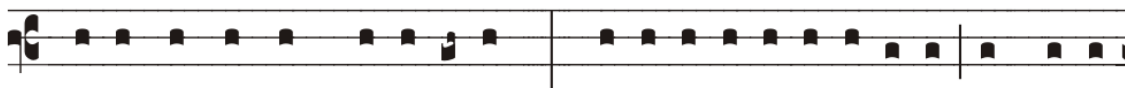
MODUS INCHOANDI HORAS

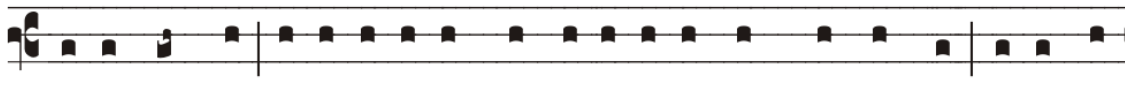
∩ Dómine, lá-bi-a me-a a-pé-ri-es. † Et os me-um annunti-ábit lau-

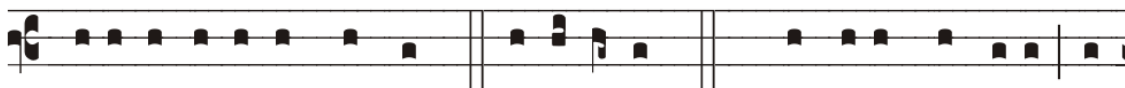
dem tuam. ∩ Déus in adiutó-ri-um me- um intende. R∩ Dómi-ne,

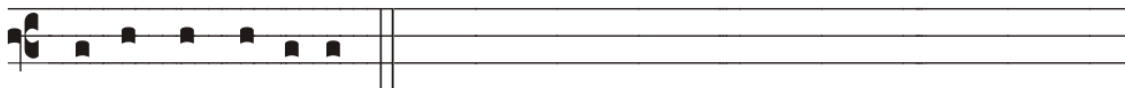
ad adiu-vandum me festina. † Glóri-a Patri et Fi-li-o, et Spi-ri-

tu- i Sancto, sicut e-rat in princi-pi- o et nunc, et semper, et in sæ-

cula sæculórum. Amen. Al-leluia. *T.Q.*: Laus tibi, Dómine, Rex

K. † Boże, wejrzyj ku wspomózeniu memu.

W. Panie, póspiesz ku ratunkowi memu.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świątemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze,

i na wieki wieków. **Alleluja.**

Psalm 138j

I. Ant. III b
D ómi-ne. Ps. probásti me et cogno-vísti me. E u o u a e.

T. Pasch. Ant. III b
 Alle-lú-ia. Ps. Dómi-ne. E u o u a e.

Psalm 138, j - IIIb

Dómine, probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitátiones **meas de longe**: * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas **prævidísti**: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima, **et antiqua**: * tu formásti me, et posuísti super me **manum** tuam.

Mirábilis facta est sciéntia **tua** ex me: * confortáta est, et non pótero **ad** eam.

Quo ibo a **spíritu tuo**? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu **illic** es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas **meas dilúculo**, * et habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua **dedúcet** me: * et tenébit me **déxtera** tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies **illuminábitur**: * sicut ténebræ eius, ita et **lumen** eius.

Quia tu possedísti **renes meos**: * suscepísti me de útero **matris** meæ.

Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui** sancto.

Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Panie, doświadczyłeś mię, i doznałeś mię. * Tyś doznał siedzenia mego i wstawania mego:

wyrozumiałeś myśli moje z daleka. * Wyśladowałeś ścieżkę moję i sznur mój:

i przewidziałeś wszystkie drogi moje. * Bo niemasz mowy w języku moim:

oto, Panie, tyś poznał wszystkie rzeczy. Najpośledniejsze i dawne: * tyś mię utworzył i położyłeś na mnie rękę swoją.

Dziwną się stała znamioność twoja z strony mnie: * zmocniła się, i nie będę mógł do niej.

Dokąd pójdę od ducha twego? * a kędy uciekę od oblicza twego?

Jeżeli wstąpię do nieba, tameś ty jest: * jeżeli zstąpię do piekła, tameś jest.

Jeżeli wezmę skrzydła moje rano, * a będę mieszkał na końcu morza:

I tam mię doprowadzi ręka twoja, * i trzymać mię będzie prawica twoja.

I rzekłem: Owa podobno ciemności zakryją mię: * i noc oświecenie moje, w rozkoszach moich;

Albowiem ciemność nie zaciemnia tobie: a noc jako dzień będzie oświecona: * jako ciemność jój, tak i światłość jego.

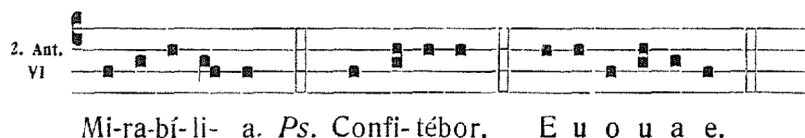
Albowiem tyś posiadł nerki moje: * przyjąłeś mię z żywota matki mojej.

Chwała Ojcu i Synowi * I Duchowi Świętemu

Jak było na początku, teraz i zawsze * i na wieki wieków Amen

Ant. Dómi-ne, probásti me et cogno-vísti me.

Psalm 138ij

Psalm 138, ij - VI

Confitébor tibi quia terríbiliter magnificátus es: * Wyznawać ci będę, iześ się straszliwie
mirabilia ópera tua, et ánima mea cognóscit uwielbił: * dziwne sprawy twoje, a dusza moja
nimis. zna bardzo.

Non est occultátum os meum a te, quod fecisti in Nie zataiła się żadna kość moja przed tobą,
occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ. którąś uczynił w skrytości: * i istność moja w
niskościach ziemie.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, + et in Niedoskonałość moję widziały oczy twoje: + i
libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et w księgach twoich wszystkie będą napisane, *
nemo in eis. dni będą kształtowane, a żaden z nich.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amící tui, A u mnie w wielkiej uczciwości są, Boże,
Deus: * nimis confortátus est principátus eórum. przyjaciele twoi: * bardzo się zmocniło ich
panowanie.

Dinumerábo eos, et super arénam Będę je liczył, i rozmnożę się nad piasek: *
multiplicabúntur: * exurréxi, et adhuc sum powstałem, a jeszcze jest z tobą.
tecum.

Si occíderis Deus peccatóres: * viri sánguinum Jeżeli, Boże, pobijesz grzeszniki: * mężowie
declináte a me: krwawi odstępście odemnie.

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípiet in vanitáte Bo mówicie w myśli: * wezmą próżno miasta
civitátes tuas. twoje.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam: * et super Izalim nie miał w nienawiści tych, którzy cię
inimícos tuos tabescébam? nienawidzą, Panie? * i nieschnąłem nad
nieprzyjacioły twymi?

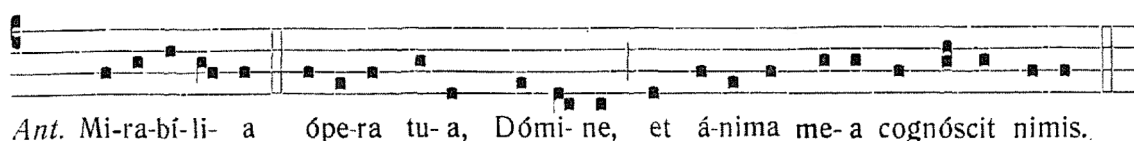
Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt Doskonałą nienawiścią nienawidziałem ich, *
mihi. i stali mi się nieprzyjacioły.

Proba me Deus, et scito cor meum: * intérroga Doświadcz mię, Boże, a znaj serce moje: *
me, et cognósce sémitas meas. próbuj mię, a poznaj ścieżki moje.

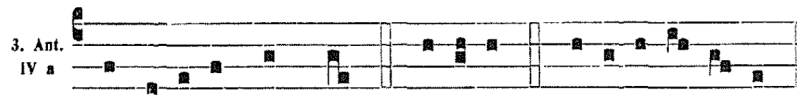
Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me A obacz, jeśli droga nieprawości we mnie jest:
in via aetérna. * i prowadź mię drogą wiekuistą.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto. Chwała Ojcu i Synowi * I Duchowi Świętemu

Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, * et Jak było na początku, teraz i zawsze * i na
in saecula saeculórum. Amen. wieki wieków. Amen.

Psalm 139

Ne de-re-línquas me. Ps. E-ri-pe. E u o u a e.

Psalm 139- IVa

Eripe me Dómine ab hómine **malo**: * a viro **iniquo** eripe me.

Wyrwij mię, Panie, od człowieka złego: * od męża złośliwego wyrwij mię.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant **prælia**.

Którzy myśleli nieprawości w sercu: * cały dzień stawiali bitwy.

Acuérunt linguas suas **sicut** serpéntis: * venénium áspidum sub **lábiis** eórum.

Zaostrzyli języki swe jako wężowie, * jad żmijowy pod ich wargami.

Custódi me Dómine de manu **peccatóris**: * et ab homínibus **iníquis** éripe me.

Zachowaj mię, Panie, od ręki grzesznika: * a od ludzi niesprawiedliwych wyrwij mię,

Qui cogitavérunt supplantáre **gressus meos**: * abscondérunt supérbi **láqueum** mihi.

Którzy myśleli wywrócić kroki moje. * zakryli pyszni sidła na mię

Et funes extendérunt in **láqueum**: * juxta iter scándalum **posuérunt** mihi.

I powrozy rozciągnęli na sidło: * zastawili mi przy ścieżce obrazę.

Dixi Dómino: Deus **meus** es tu: * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Rzekłem Panu: Tyś jest Bóg mój, * wysłuchaj, Panie, głos próśby mojej.

Dómine, Dómine virtus **salútis meæ**: * obumbrásti super caput meum **in die belli**.

Panie, Panie mocy zbawienia mego: zasłoniłeś głowę moję w dzień wojny.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo **peccatóri**: * cogitavérunt contra me, ne derelinquas me, ne **forte** exalténtur.

Nie podaj mię, Panie, nad wolą moję grzesznikowi: * myśleli przeciwko mnie: nie opuszczaj mię, by się snadź nie podnieśli.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum **opériet** eos.

Głowa obłężenia ich * i praca warg ich okryje je.

Cadent super eos carbónes, + in ignem dejícies eos: * in misériis non **subsístent**.

Będą na nie padać węgle, + wrzucisz je w ogień: * w nędzach nie wytrwają.

Vir linguósus non dirigétur in **terra**: * virum injústum mala cápiet in **intéritu**.

Człowiek języczny nie będzie poszczęścion na ziemi, * człowieka niesprawiedliwego złości ułowią na zatracenie.

Cognóvi quia fáciat Dóminus **judícium ínopis**: * et **vindíctam** páuperum.

Poznałem, że Pan uczyni sprawiedliwość * ubogiemu, i pomstę nędznemu.

Verúmtamen **justi** confitebúntur **nómini tuo**: * et habitábunt recti **cum vultu** tuo.

Ale sprawiedliwi będą wyznawać imieniowi twemu: * a prawi będą mieszkać z obliczem twojem.

Glória Patri, et **Fílio**, * et **Spirítui** sancto.

Chwała Ojcu i Synowi * I Duchowi Świętemu

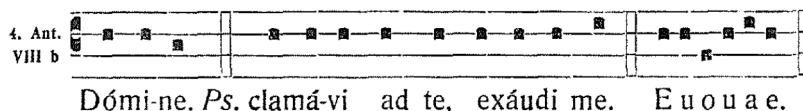
Sicut erat in princípío, et **nunc**, et **semper**, * et in **sæcula sæculórum**. Amen.

Jak było na początku, teraz i zawsze * i na wieki wieków Amen

Ant. Ne de-re-línquas me, Dómi-ne, virtus sa-lú-tis me-æ.

Psalm 140

Psalm 140- VIIIb

Dómine clamávi ad te, exáudi **me**: * inténde voci meæ, cum clamávero **ad te**.

Dirigátur oratio mea sicut incénsum in conspéctu **tuo**: * elevátio mánuum meárum sacrificium **vespertinum**.

Pone Dómine custódiam ori **meo**: * et óstium circumstántiæ **lábiiis meis**.

Non declines cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes **in peccátis**.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non comunicábo cum **eléctis eórum**.

Corrípiet me iustus in misericórdia, et increpábit **me**: * óleum autem peccatóris non impínguet **caput meum**.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis **eórum**: * absórpti sunt iuncti petræ **iudices eórum**.

Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est **super terram**.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: + quia ad te Dómine, Dómine óculi **mei**: * in te sperávi, non áuferas **ánimam meam**.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt **mih**i: * et a scándalis operantium **iniquitátem**.

Cadent in retiáculo eius peccatóres: * singuláriter sum ego **donec tránseam**.

Glória Patri, et **Fílio**, * et Spirítui **Sancto**.

Sicut erat in princípio, et nunc, et **semper**, * et in sæcula sæculórum. **Amen**.

Panie, wołałem do ciebie, wysłuchaj mię: * posłuchaj głosu mego, gdy wołać będę k tobie.

Niech idzie modlitwa moja, jako kadzenie przed obliczność twoję: * a podnoszenie rąk moich, ofiara wieczorna.

Postaw, Panie, straż ustom moim: * a drzwi osadzone wargom moim.

Nie nachylaj serca mego ku słowom złośliwym, * ku wymawianiu wymówek w grzechach:

Z ludźmi brojącymi nieprawość: a nie będę spółkował z wybranymi ich.

Będzie mię karał sprawiedliwy miłosierdzie, i będzie mię strofował: * lecz olejek złośnika niechaj nie tłusci głowy mojęj;

Bo jeszcze i modlitwa moja w upodobaniu ich.* zginęli przy kamieniu sędziowie ich:

Usłyszą słowa moje, iż przemogły * jako skiba roli wyrwana jest na ziemię,

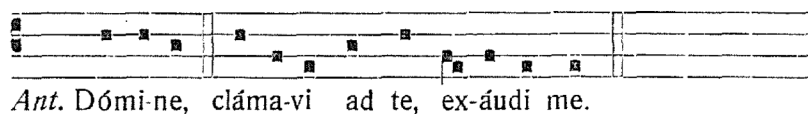
Rozsypane są kości nasze podle piekła+ bo ku tobie, Panie, Panie! oczy moje: * w tobiem nadzieję miał, nie odejmuj duszy mojęj!

Strzeż mię od sidła, które na mię zastawili: * i od obrazy tych, którzy broją złości.

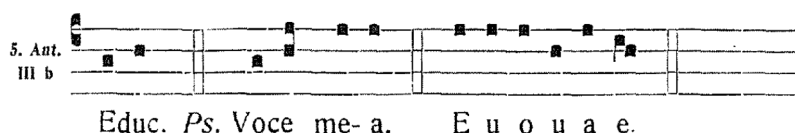
Wpadną w siatkę jego złośnicy: * osobnom ja, aż przeminę.

Chwała Ojcu i Synowi * I Duchowi Świętemu

Jak było na początku, teraz i zawsze * i na wieki wieków. Amen.

Psalm 141

Psalm 141- IIIb

Voce mea ad **Dóminum clamávi**: * voce mea ad **Dóminum deprecátus** sum: Głosem moim wołałem do Pana: * głosem moim modliłem się Panu.

Effúndo in conspéctu eius oratióne**m** meam, * et tribulatióne**m** meam ante ipsum **pronúncio**. Wylewam przed oblicznością jego prośbę moję: * a utrapienie moje przed nim opowiadam.

In deficiéndo ex me **spíritum meum**, * et tu cognovisti **sémitas meas**. Gdy we mnie duch mój ustawał, * a tyś znał ścieżki moje:

In via hac, qua **ambulábam**, * abscondérunt láqueum **mih**i. Na téj drodze, którąm chodził, * zakryli sidło na mię.

Considerábam ad dexteram, **et vidébam**: * et non erat qui **cognósceret** me. Oglądałem się na prawą stronę: a baczyłem, * i nie był, ktoby mię poznał:

Périit **fuga a** me, * et non est qui requírat **ánimam meam**. Zginęła mi ucieczka: * a nie jest, ktoby się pytał o duszy mojęj.

Clamávi **ad** te, **Dómine**, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra **vivéntium**. Wołałem k tobie, Panie, * rzekłem: Tyś jest nadzieja moja, cząstka moja w ziemi żywiących.

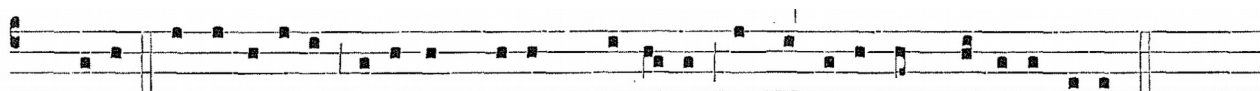
Inténde ad deprecatióne**m** meam: * quia humiliátus **sum nimis**. Wysłuchaj prośbę moję; * bomci unizony bardzo,

Líbera me a **persequéntibus** me: * quia confortáti **sunt super** me. wybaw mię od prześladowców moich; * boć się zmocnili nademną.

Educ de custódia **ánimam meam** ad confiténdum **nómini tuo**: * me expéctant iusti, donec retribuas **mih**i. Wywiedź z ciemnice duszę moję, ku wyznawaniu imieniowi twemu: * na mnie czekają sprawiedliwi, aż mi nagrodzisz.

Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**. Chwała Ojcu i Synowi * I Duchowi Świętemu

Sicut erat in princípio, **et nunc**, **et semper**, * et in **sæcula sæculórum**. Amen. Jak było na początku, teraz i zawsze * i na wieki wieków Ament

Ant. Educ de custó-di-a á-nimam me-am, Dómi-ne, ad confi-téndum nómi-ni tu-o.

Capitulum

Capitulum

Act. 2

Factus est repente de cælo
sonus tamquam adveniéntis
spíritus veheméntis, et replévit
totam domum ubi erant Apóstoli
sedéntes.

Czytanie

Dz 2, 2

Izstał się z prędką z nieba szum,
jakoby przypadającego wiatru
gwałtownego i nappełił wszytek
dom, gdzie Apostołowie siedzieli.

DEO GRATIAS.....

Hymnus VII

Be-á-ta nobis gáu-di-a Anni redú-xit ór-bi-
ta, Cum Spí-ri-tus Pará- cli-tus Effúlsit in di- scíp-u-los.
2. Ignis vibránte lú- mí-ne Linguæ fi-gú-ram dé- tu- lit,
Verbis ut essent pró- flu- i, Et ca-ri-tá- te fé- rvi- di.
3. Linguis loquúntur ómni- um, Turbæ pavent gentí-
li- um: Musto madé-re dé- pu- tant, Quos Spí-ri-tus re-
pléve- rat. 4. Patrá- ta sunt hæc mý- sti- ce Paschæ perácto
tém- po- re, Sacro di- é- rum nú- me- ro, Quo lege fit re-
míssi- o. 5. Te nunc De- us pi- ís- sime Vultu precámur

Hymn: Beata Nobis

cér- nu- o, Il-lápsa nobis cæ- li-tus Largí-re do-na
Spí-ri-tus. 6. Dudum sacrá-ta pé- cto- ra Tu- a replé- sti
grá- ti- a: Dimítte nunc peccá- mina, Et da qui- é- ta
tém- po- ra. 7. Sit laus Patri cum Fí- li- o, Sancto simul
Pará- cli- to: Nobísque mittat Fí- li- us Cha- rísma San-
cti Spí- ri- tus. A- men.

Hymn: Beata Nobis

1 Beata nobis gaudia
Anni reduxit orbita,
Cum Spiritus paraclitus
Illapsus est Apostolis.

2. Ignis vibrante lumine
Linguae figuram detulit,
Verbis ut essent proflui,
Et caritate fervidi.

3. Linguis loquuntur omnium,
Turbæ pavent Gentilium:
Musto madere deputant,
Quos spiritus repleverat.

4. Parata sunt hæc mystice,
Paschæ peracto tempore,
Sacro dierum circulo,
Quo lege fit remissio.

5 Te nunc Deus piissime
Vultu precamur cernuo,
Illapsa nobis cœlitus
Largire dona Spiritus.

6 Dudum sacrata pectora
Tua replesti gratia:
Dimitte nostra crimina,
Et da quæta tempora.

7. Sit laus Patri cum Filio,
Sanco Simual Paraclito
Nobisque mittat Filius
Charisma Sancti Spiritus. Amen

1. Dzień uroczystej radości¹
Wraca się nam w swej jasności,
Dzień on, którego Duch święty
Od apostołów przyjęty.

2. Gdy raczył przybyć w ogniowych,
Dziwnych kształtach językowych,
Chcąc mieć wszystkich wymownymi
I w miłości gorącymi.

3. Tam wnet wszyscy narodowie
Język swój słyszą w ich mowie,
Strachu pełno między nimi,
Świętych czynią pijanymi.

4. Po Wielkiejnocy już było,
Słońce bieg swój odprawiło,
Pięćdziesiątkroc, którą ono
Liczba wolny rok znaczone.

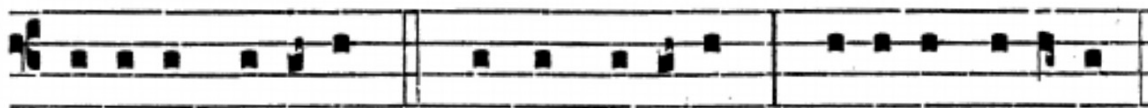
5. Teraz Cię, Boże, żądamy
I uniżenie wzywamy,
Poślij nam też Ducha swego,
Z pałacu twego górnego.

6. Przedtem serca świętych twoich,
Napełniłeś darów swoich,
Przynajmniej dziś odpuść winy,
A wnieś pokój w te krainy.

7. Chwała Ojcu najwyzszemu,
Synowi zmartwychwstałemu,
Niech z Duchem świętym społecznie
Brzmi głośno, teraz i wszędzie.

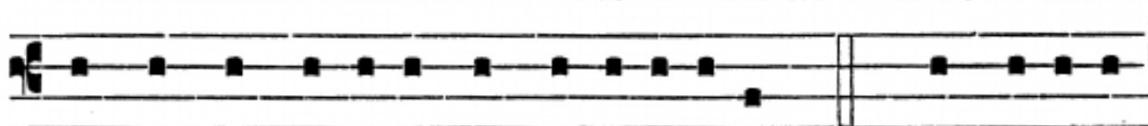
¹ ks. S. Grochowskiego. Oryginalny tekst z 1599 r

Preces:

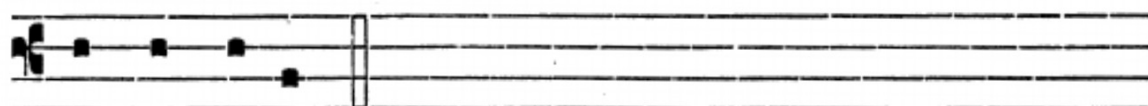

KYRI-E eléison. Christe eléison. Kyri-e eléison.

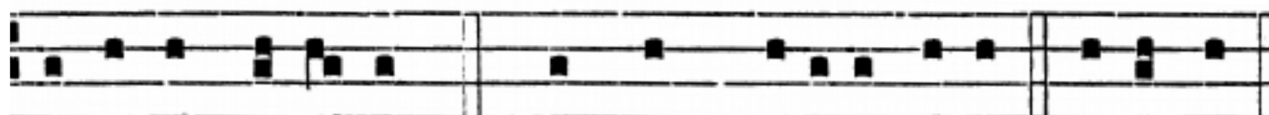
Pater noster. secreto. Deinde dicatur ab Hebdomadario:

Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R̄. Sed líbe-ra

nos a ma-lo.

Dóminus vobíscum. R̄. Et cum spírítu tu-o. Orémus.

Pater noster, qui es in cælis,
sanctificetur nomen Tuum;
adveniat regnum Tuum;
fiat voluntas Tua, sicut in cælo et in terra.
Panem nostrum quotidianum da nobis hodie
et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos
dimittimus debitoribus nostris.
Et ne nos inducas in tentationem,
sed libera nos a malo.
Amen.

Ojcie nasz, któryś jest w niebie
święć się imię Twoje;
przyjdź królestwo Twoje;
bądź wola Twoja, jako w niebie tak i na ziemi.
Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj
i odpuść nam nasze winy, jako i my
odpuszczamy naszym winowajcom.
I nie wódź nas na pokuszenie,
ale nas zbaw ode złego.
Amen.

Ad Magn. Ant. IVa

Ad Magn.
Ant. IV a

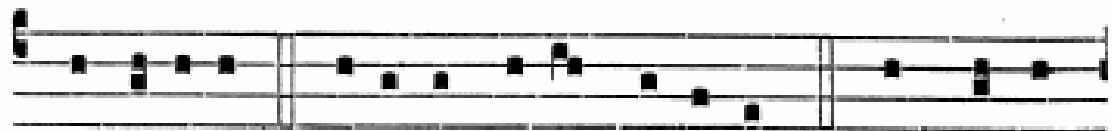

Tu-lit ergo pa-ra-lý-ti-cus lectum su-um, in quo
jacébat, magní-fi-cans De-um. Et omnis plebs, ut vi-
dit, de-dit laudem De-o, alle-lú-ia. *Cant. Magní-fi-cat.*
E u o u a e.

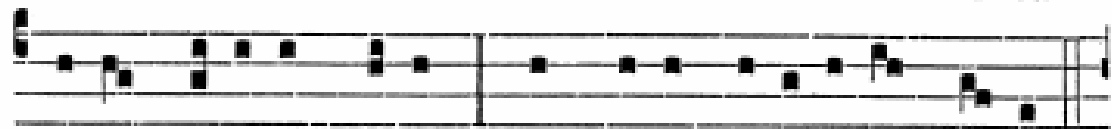
Lat: Tulit ergo paralyticus lectum suum, in quo jacebat, magnificans Deum. Et omnis plebs, ut vidit, dedit laudem Deo, alleluia

Pol: Wziął sparaliżowany łożo na którym leżał, Wielbiąc Boga i wszyscy ludzie, widząc to, oddali chwałę Bogu, alleluia.

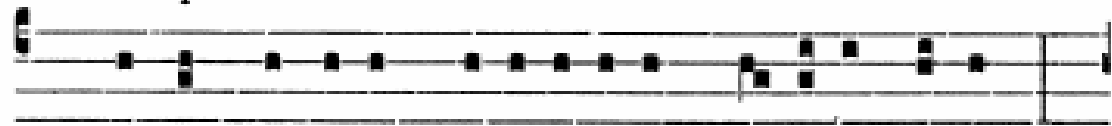
Kantyk Magnificat IVa

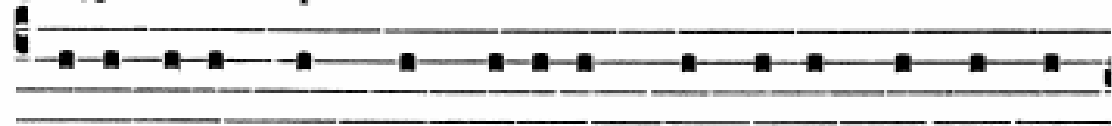
MAGNIFICAT * á-ni-ma me-a Dó-minum. 2. ET exsul-

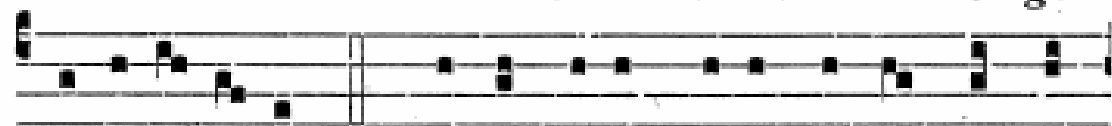
távit spí-ritus me-us * in De-o sa-lu-tá-ri me-o.

3. QUI-A respéxit humi-li-tátem ancillæ su-æ : *

ecce enim ex hoc be-átam me dicent omnes ge-

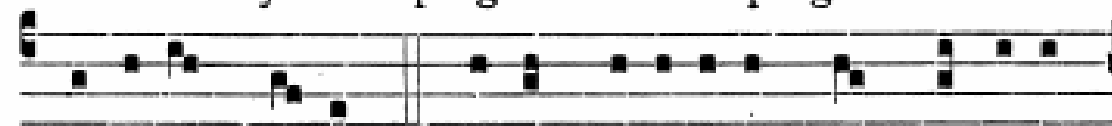
ne-ra-ti-ó-nes. 4. QUI-A fecit mihi magna qui po-

tens est : * et san-ctum nomen e-jus. 5. ET mise-ri-

córdi-a e-jus a progéni-e in progéni-es * ti-

méntibus e-um. 6. FECIT poténti-am in bráchi-o

Kantyk Magnificat IVa

su-o : * dispérsit supérbos mente cordis su - i.

7. DEPOSU-IT po-téntes de sede, * et exal-távit hú-
miles. 8. ESURI-ENTES implévit bonis : * et dí-vites .
dimí-sit in- ánes. 9. SUSCEPT Isra-el pú-erum su-um, *
recordátus mise-ricórdi-æ su-æ. 10. SICUT locútus
est ad patres nostros, * Abraham, et sémini e-jus
in sæcu-la. 11. GLORI-A Patri, et Fi-li-o, * et Spi-
rí-tu-i sancto : 12. SICUT erat in princí-pi-o, et nunc,
et semper, * et in sæcu-la sæcu-lórum. Amen.

Pieśń Maryi - Kantyk Magnificat

(tłumaczenie poetyckie Jana Kochanowskiego):

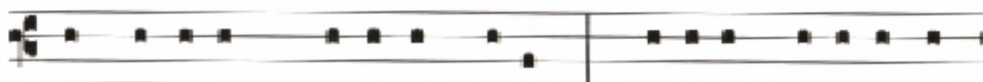
<p>1. Magnificat * ánima mea Dóminum, 2. Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo; 3. Guia respéxit humilitátem ancíllæ suæ, * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. 4. Quia fecit mihi magna, qui potens est: * et sanctum nomen eius, 5. Et misericórdia eius a progénie in progénies * tíméntibus eum. 6. Fecit poténtiam in bráchio suo, * dispérsit supérbos mente cordis sui, 7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles, 8. Esuriéntes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes. 9. Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ, 10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini eius in sæcula. 11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.</p>	<p>1. Wielbi dusza moja Pana * 2. I raduje się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim. 3. Bo wejrzał na uniżenie swojej Służebnicy. * Oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia. 4. Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, * a Jego imię jest święte. 5. Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie * nad tymi, którzy się Go boją. 6. Okazał moc swego ramienia, * rozproszył pyszniących się zamysłami serc swoich. 7. Strącił władców z tronu, * a wywyższył pokornych. 8. Głodnych nasycił dobrami, * a bogatych z niczym odprawił. 9. Ujął się za swoim sługą, Izraelem, * pomny na swe miłosierdzie, 10. Jak obiecał naszym ojcom, * Abrahamowi i jego potomstwu na wieki. 11. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu. Jak była na początku, teraz i zawsze, * i na wieki wieków. Amen.</p>
---	---

Oratio

Oratio

Da, quæsumus, Ecclesiæ tuæ, misericors Deus: ut, Sancto Spiritu congregata, hostili nullatenus incursione turbetur. Per Dominum nostrum Iesum Christo, Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate eiusdem Spiritus, Deus, per omnia sæcula sæculorum.
R:Amen

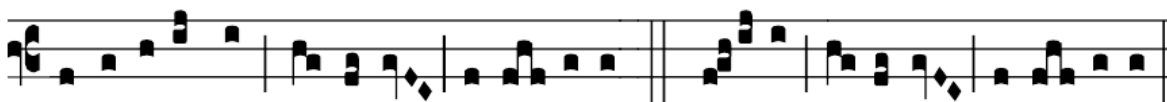
Miłosierny Boże, prosimy Cię, spraw, aby Kościół Twój zjednoczony przez Ducha Świętego nigdy nie został zaniepokojony przez wrogie napaści. Przez Pana Jezusa Chrystusa, Syna Twego, który z Tobą żyje i króluje w jedności tegoż Ducha Świętego. Bóg przez wszystkie wieki wieków.
R:Amen

Per Dóminum... Fi- li- um tu-um † qui tecum vi- vit et re-

gnat in uni- tá- te Spi- ri- tus sancti De- us: per ómni- a sæcu-

Benedicámus Dómino, alle- lú-ia. R̄. De- o grá- ti- as, alle- lú-ia.